

Publicerad 2008-10-15 21:16 av Brell

Vänd dig om

Skakande av ursinne står du på verandan,
innanför dörren står jag och ser på.
I detta nu är jag utestängd från ditt liv,
dörren markerar att du inte går att nå.

Skräckslagen ligger jag på soffan,
där ligger jag tyst och alldeles still.
Tusen önskningar lämnar mina läppar
och tårarna rinner fast jag inte vill.

Är vi evigt dömda att ha det så här
pga illviljan hos en annan individ?
Eller finns hopp för den dröm jag har
om en lugn och kärleksfull framtid?

Är på gränsen att kapitulera och ge upp
då skriker själen: DET LÅT DU BLI!!!
Hjärtat snyftar: Du får inte gå nu,
låt inte kärlek och lycka gå er förbi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Brell med Poeter.se id #14718 innehar upphovsrätten